

[Tove Jørgensen]

de også bliver i stand til at modtage handicappede børn?

I vores forslag om ophævelse af maksimumgrænserne ligger der ifølge socialministeriets egne udregninger oven i købet en besparelse på 15 mill. kr. i 1977-78-niveau, hvis grænserne hæves med 10 pct. Finder hr. Camre det rimeligt, at arbejdsministeren udarbejder cirkulære om karantæne regler i forbindelse med manglende børnepasning, når kommunerne ikke samtidig forpligtes til at oprette de institutioner, der er brug for?

Eftersom der er tale om et stort efterslæb også på uddannelsessiden, er det nødvendigt også at uddanne flere pædagoger. Vi ved, at det fortrinsvis er kvinderne, det går ud over, når der ikke er institutionspladser nok. Men socialdemokratiet har svigtet kvinderne.

Også barselhvilen har man udsat som konsekvens af regeringssamarbejdet med venstre. Da en række partier sidste år fremsatte forslag om barselhvile, fik vi at vide, at når betænkningen om barselhvile forelå fra ligestillingsrådets og børnekommissionens fællesudvalg, skulle sagen tages op. Men hvad blev så resultatet? Endnu en udsættelse af kvindernes rimelige krav.

Med DKPs ændringsforslag nr. 249 til barselhvile ville der ud over de sociale fordele, det rummer, blive mulighed for mindst 9.000 flere arbejdspladser, og der er grund til at formode, at der ville blive tale om kvindelige arbejdere, som har den største arbejdsløshedsprocent.

Vores ændringsforslag nr. 200 vil give arbejde til mange, også her især kvinder. Er det overbud at bringe sygehus- og plejehjemssektoren op til et niveau, der sikrer en forsvarlig pleje?

Hvad angår de sociale udbygningsplaner, kan det f. eks. lyde meget tilforladeligt, at serviceniveauet inden for plejehjemssektoren skal stige i løbet af planperioden. Men hvad dækker det over? Det dækker over, at plejeniveauet siden 1976 er faldet. I 1978 er det gennemsnitligt på 0,73, og det stiger til 0,76 i 1983. Men kun 5 amtskommuner har en standard, der når eller overstiger dette gennemsnit. 10 amtskommuner og Københavns og Frederiksberg kommuner ligger under gennemsnittet, og kun 2 vil komme over det i 1983.

Der er altså tale om talmagi og ikke om reelle forbedringer. Det er der derimod i

DKPs ændringsforslag om mere plejepersonale, og at der er brug for det, synes jeg nok den sidste tids debat har vist. I øvrigt vil der også komme flere unge i arbejde, hvis vi udbygger denne sektor.

Også inden for åndssvageforsorgen er der tale om talmagi. Vi modtager den ene henvendelse efter den anden om forringelser af serviceniveauet. Vi har fået en ny ombudsmandsrapport fra Ebberødgård. Socialministeren fik den allerede den 13. oktober i år, og alligevel har ministeren endnu ikke haft tid til at kommentere den, skønt jeg flere gange i folketingets socialudvalg har rykket for en kommentar. Selv efter ibrugtagningen af Irlandsvej vil flere hundrede åndssvage blive tilbage på Ebberødgård. Er det overbud at sikre, at åndssvage klienter ikke skal være henvist til rovdryrburlignende steder eller en orkesløs tilværelse i utidssvarende institutioner? Og sådan er det flere steder i landet. 20 år efter åndssvage lovens gennemførelse har vi endnu ikke opfyldt dens målsætning. Derfor har DKP foreslået åndssvageforsorgens budgetter forhøjet med 60 mill. kr.

Må jeg endelig spørge hr. Camre: er det overbud at forlange, at ordblinde skal sikres samme folkeskoleuddannelse som alle andre? Skal vi affinde os med, at der hvert år er mellem 1.500 og 2.000 unge, der forlader skolen med 2. eller 3. klasses niveau, alle med en intelligenskvotient over middel? Heller ikke dette spørgsmål har socialministeren haft tid til at tage op. Jeg har allerede den 26. oktober bedt om en kommentar til det brev, vi har fået fra ordblindeinstituttets personale, og som er kommet gennem socialudvalget. Endnu har vi ikke modtaget svar på, om vi skal affinde os med en stærk stigning i antallet af unge og voksne mennesker, hvis grundlæggende skolegang er så mangelfuld og utilstrækkelig, at de reelt må betegnes som analfabeter trods normal bevagelse.

Nogle vil som hr. Camre kalde disse forslag for overbud. DKP vil kalde det at prioritere menneskelig værdighed i et af verdens rigeste lande, for det er det, vi er.

Netop derfor kan vi heller ikke gå ind for fremskridtspartiets socialpolitik. Vi vil stemme imod alle de sociale nedskæringer, der foreslås, og undlade at stemme for de forhøjelser, der er, fordi vi ikke er enige i den sammenhæng, hvori de indgår. Jeg kan tilføje: hvor er det dog heldigt for socialdemo-